

Sånn tror jeg

Tro kan være fint og trygt. Tro kan være vanskelig. Tro kan være provoserende.

Måten vi praktiserer vår tro på er ulik, og i stadig endring. For noen er gudstjenesten på søndager en sentral måte å uttrykke sin tro. For andre kan det være korøvelsen eller speidern. Noen opplever kanskje at troen kommer best til uttrykk når de går en tur ute. Mange ganger kan det være vanskelig å tro på noe som helst - spesielt hvis man opplever ulykker hos noen man kjenner godt. De siste årene har meditasjon blitt en viktig del i manges trosuttrykk, mens andre ikke uttrykker sin tro på noen spesiell måte, ut over å være døpt.

Kirka har en trosbekjennelse, som brukes over store deler av verden. «Jeg tror på Gud Fader, den allmektige.... Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne sønn... Jeg tror på Den hellig ånd.....». Hvilken funksjon har denne? I Den norske kirke er det mange forskjellige meninger. Snart kommer kirkemøtet, der det skal bestemmes om homofile kan få gifte seg i kirka. Kan man mene forskjellig i slike saker, og likevel si at man tror på det samme?

Refleksjonsspørsmål:

- Hva tror du på?
- Hvem har påvirket din tro?
- Snakker dere om tro i din omgangskrets?
- Hvordan kommer din tro til uttrykk?
- Hva kan kirka gjøre for å tilrettelegge for ulike måter å tro på?

